

Lovforslag nr. L 148. Fremsat den 9. februar 1983 af Inge Fischer Møller (S), Albertsen (S), Torben Lund (S), Lykketoft (S), Erik B. Smith (S) og Taanquist (S)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og om ophævelse af lov om begrænsning af løn under sygdom

(Ophævelse af karensdag og forkortelse af arbejdsgiverperioden)

§ 1

I lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jfr. lovbekendtgørelse nr. 500 af 14. september 1982, som ændret ved lov nr. 571 af 27. oktober 1982, foretages følgende ændringer:

1. § 3 affattes således:

»§ 3. Lønmodtagere, der ved sygdommens indtræden har været beskæftiget hos arbejdsgiveren mindst 40 timer inden for de sidste 4 uger, og som ikke får udbetalt fuld løn under sygdommen, har ret til fra arbejdsgiveren at få udbetalt dagpenge i 5 uger regnet fra 1. fraværdsdag (arbejdsgiverperioden). For lønmodtagere, der er beskæftiget i kortvarige eller tilfældige arbejdsforhold hos arbejdsgivere, der ikke har frigjort sig for forpligtelsen efter § 13, indtræder retten til dagpenge fra arbejdsgiveren, uanset om beskæftigelseskravet er opfyldt.

Stk. 2. Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren indtræder tidligst 3 uger efter ansættelsen. Denne begrænsning gælder dog ikke de lønmodtagere, der er omtalt i § 13. Chefen for sikringsstyrelsen kan fastsætte nærmere bestemmelser herom.

Stk. 3. Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren gælder, uanset om ansættelsen ophører

inden udløbet af arbejdsgiverperioden. Chefen for sikringsstyrelsen fastsætter dog nærmere regler, hvorefter dette fraviges, når der foreligger ganske særlige omstændigheder.«

2. § 18, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* I andre tilfælde har lønmodtageren ret til dagpenge fra 1. fraværdsdag, såfremt anmodning indgives samme dag.«

3. I § 18, stk. 3, 2. pkt., ændres »2. fraværdsdag« til: »1. fraværdsdag«.

4. I § 23, nr. 4, § 25, stk. 3, nr. 2, § 26, stk. 2, nr. 2, og § 26, stk. 5, 3. pkt., ændres »13 uger« til: »5 uger«.

5. § 28 affattes således:

»§ 28. Personer, der har anden dagpengegivende erhvervsindtægt end lønindtægt, kan sikre sig dagpenge i de første 3 uger af sygeperioden.«

§ 2

Lov nr. 572 af 27. oktober 1982 om begrænsning af løn under sygdom ophæves.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. april 1983.

Bemærkninger til lovforslaget

Efter den senest vedtagne ændring i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og efter vedtagelsen af lov om begrænsning af løn under sygdom, der medførte indførelse af 1 karenssdag, er det fra arbejdsmarkedets parter, hovedsagelig fra de største arbejdspladser, klart tilkendegivet, at man ikke agter at lade lønmodtagerne betale for 1. sygedag.

Konsekvensen heraf bliver i disse tilfælde, at man vælter en yderligere udgift over på erhvervslivet, fordi en af konsekvenserne af indførelsen af karenssdagen var udvidelse af arbejdsgiverperioden fra 5 til 13 uger.

Det har næppe været regeringens hensigt at forøge erhvervslivets omkostninger, og det må derfor antages, at regeringen allerede af denne grund er parat til at tage forslaget op til fornyet overvejelse.

Endvidere vil der opstå en skævvridning på arbejdsmarkedet, der vil virke helt urimelig på den enkelte lønmodtager, alt efter om lønmodtageren er beskæftiget på en arbejdsplads, der selv vil betale for 1. sygedag eller ej.

Socialdemokratiet har hele tiden været imod indførelse af en karenssdag, og efter de seneste meldinger fra arbejdsmarkedet er der nu god grund til at antage, at det navnlig bliver de svageste grupper med det løseste ansættelsesforhold og de mindste indkomster, der må betale for denne sociale forringelse.

Socialdemokratiet afviser endvidere en løsning, hvorefter man på grund af sygdom får udhulet sin ret til ferie.

Lovforslaget ønskes gennemført med virkning fra den 1. april 1983, hvor indførelse af karenssdag ellers ville træde i kraft.